

GENOMMARSCH, m. 3. Se *Genomståg*.
GENOMMOGEN, jënnåmmög'n, a. 2. neutr.
— *et.* Fullkomligt mogen.

GENOMMÖRK, jënnåmm mörrk, a. 2. Ytterst mörk. — Bör hellre, enligt uttalet, skrivas *Genom mörk*.

GENOMPISKA, v. a. 1. 1) Fullkomligt och tillräckligt piska. Mest i pass., synnerligast i part. *Äro matorna väl g-de?* — 2) (fig. fam.) Gifva mycket stryk. — *Syn.* Genomprygla, Genomklappa, Kringklappa. — Part. pass. brukas äfv. adjektivt, i samma mening som *Genomdrifven* (se d. o.).

GENOMPLÖJA, v. a. 2. Med plögen genomskära. Brukas mest i fig. mening, t. ex.: *G. hafvets vågor*.

GENOMRESA, v. a. 2. 1) Resa genom (land eller stad). *På vägen till Italien g-reste han Frankrike och Paris*. — Äfv. *Resa genom*. — 2) Göra en eller flera resor i ett land, genom dess flesta orter, för att bese landet. *Han har g-rest Italien*.

GENOMRESA, f. 1. Händelsen, att man reser genom en stad. *Jag träffade honom vid g-n*. — *Syn.* Genomfart.

GENOMRIDA, v. a. 3. (böjes som *Rida*) Ridande passera genom. *Vi hafva två gånger g-ridit skogen*. — Äfv. *Rida genom*. — *Genomridande*, n. 4. o. *Genomridning*, f. 2.

GENOMRINNA, v. n. 3. (böjes som *Rinna*) Rinna fram igenom. — Äfv. *Rinna genom*.

GENOMRO, v. a. 2. Roende passera genom. *Vi hafva ofta g-ll denna kanal*. — Vanligare *Ro genom*.

GENOMROSTA, v. a. 1. Fullkomligt väl rosta. *G. en bröds kifva*.

GENOMRUTTEN, jënnåmmrutt'n, a. 2. neutr. — *et.* Ända igenom, helt och hållet rutten.

GENOMRÄKNA, v. a. 1. 1) Räkna alltsammans af ett antal, en och en i, sender. *G. en bok papper*. — 2) *G. ett tal*, genomgå ett räknetal ifrån början till slut. — Äfv. (för begge bem.) *Räkna igënom*. — *Genomräknande*, n. 4. o. *Genomräkning*, f. 2.

GENOMRÄNNA, v. a. 2. 1) (fam.) Se *Genomlöpa* (i egentl. bem.). — 2) Se *Genomköra*. — Äfv. (för begge bem.) *Ränna genom*.

GENOMRÖKA, v. a. 2. Fullkomligt väl röka. *G. varor, som misstänkas för att vara pestsmittade*. *Skinkorna äro väl g-rökta*.

GENOMRÖRA, v. a. 2. (mindre brukl.) Röra om i något. *Väl g. något*.

GENOMSALTA, v. a. 1. Fullkomligt väl salta; salta något så, att det salta ämnet genomtränger alla dess delar. — Brukas mest i passiv, synnerligast i particip, t. ex.: *Köttet är väl g-dt*.

GENOMSE, v. a. 2. (böjes som *Se*) Granska och rätta eller förbättra något ifrån början till slut. *G. ett manuskript, en bok, en räkning*. — Äfv. *Se igënom*. — *Genomseende*, n. 4.

GENOMSEGLA, v. a. 1. Seglande passera genom. *Flottan har redan g-t sundet*. — Vanligare säges: *Segla genom*. — *Genomseglande*, n. 4. o. *Genomsegling*, f. 2.

GENOMSIKTA, v. a. 1. Se *Sikta*.

GENOMSILA, v. a. 1. 1) Låta gå genom en sil, ett filter. Mest i passiv, synnerligast particip, t. ex.: *Det g-de ämnet*. — 2) Säges om ett mineraliskt ämne, genom hvars porer en vätska framtränger. *Sandsten g-r vatten*. — V. n. Säges om en vätska, som sakta och omärkligt framtränger igenom porerna af ett mineral. *Vatten*

g-r stundom ur sjelfva klippan. — *Syn.* Genomsippra. — *Genomsilande*, n. 4. o. *Genomsilning*, f. 2.

GENOMSIMMA, v. a. 3. (böjes som *Simma*) Simma fram igenom. — Vanligare *Simma genom*.

GENOMSIPPRA, v. a. o. n. 1. Sippra fram igenom något.

GENOMSJUNGA, v. a. 3. (böjes som *Sjunga*) Sjunga från början till slut, för öfnings skull. *G. ett sångstycke före en konsert*. — Äfv. *Sjunga igënom*. — *Genomsjungande*, n. 4. o. *Genomsjungning*, f. 2.

GENOMSKAFFA, v. a. 1. Laga, att något kommer igenom. *Vill du g. en biljett till fången, så att vaken icke uppsnappar den?*

GENOMSKAKA, v. a. 1. (poet.) I hög grad skaka, uppröra. Mest i part. pass. *G-d af alla dessa stridiga känslor*.

GENOMSKALLA, v. a. 1. Skallande genomljuda. *Jagthornens klang g-de skogen*. — Vanligare *Skalla genom*.

GENOMSKICKA, v. a. 1. Se *Genomsända*.

GENOMSKINA, v. a. o. n. 3. (böjes som *Skina*) Vanligare *Skina genom*. Säges helst i fig. mening, t. ex.: *Hans fåfånga g-ner i allt hvad han gör*. — Brukas stundom i part. pret. *Genomskinande*, hvilket i fysiken äfven, mindre språkriktigt, fått samma betydelse som *Halft genomskintig*; se följ. o.

GENOMSKINLIG, a. 2. Säges om en kropp, som är så beskaffad, att ljusets fina partiklar till största delen kunna genomtränga honom, t. ex. luft, vatten, glas. *Halft g. kallas en kropp, då den släpper så litet ljus igënom sig, att den sjelf synes mer än föremålen på andra sidan, t. ex. horn, alabaster, porslin*. Jfr. *Ogenomskintig*.

GENOMSKINLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara genomskintig.

GENOMSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*) 1) Skjuta något fram igenom. — Vanligare *Skjuta genom*. — 2) Med skottvapen skjuta (pil, kula o. s. v.) tvärs igenom. *Han g-sköt brädet med kulan*. *Han fick armen g-skjuten*. — Äfv. *Skjuta igënom*.

GENOMSKRIDA, v. a. 3. (böjes som *Skrida*) Skrida fram igenom. *En skugga syntes g. salen*. — Äfv. *Skrida genom*.

GENOMSKUREN, se *Genomskära*.

GENOMSKÅDA, v. a. 1. (fig.) Med tanke, förstånd och omdöme genomtränga någon eller något, så att man klart ser, hvad personen tänker eller hvad saken innebär, innehåller. *G. någon*. *G. ens hjerta, ens afsigter*. *G. en plan*. *G. framtiden, det tillkommande*. — *Genomskådande*, n. 4. o. *Genomskådning*, f. 2.

GENOMSKÄRA, v. a. 3. (böjes som *Skära*) 1) Skära något ända igenom ifrån ena sidan till den andra. *G. en bulle, en kaka*. — 2) (fig.) Säges om det, som hastigt far, löper fram i en linie genom ett föremål. *Fågeln g-skär luften med sin flygt*. *Fartygets köl g-skär vattnet, vägen, oceanen*. *Ett land, som g-res af många floder*. — Part. pass. *Genomskuren* brukas stundom nästan adjektivt, om ett land, och betyder då: uppfyllt af dalsänkingar och strömdrag. *Ett g-et land* (kuperadt).

GENOMSKÄRNING, f. 2. 1) Handlingen, då man genomskär; händelsen, omständigheten, att något genomskäres. — 2) Ytan af ett föremål, på det ställe, der det blifvit genomskuret. — 3) (geom.) Yta, som föreställes gå tvärs igenom en solid kropp. *En kons g.* — *Syn.* Sektion.